

DOMINSVET

LETNIK 37. V LJUBLJANI 1. AVGUSTA 1924. ŠTEVILKA 4.

ŠMONCA.

IVAN PREGELJ.

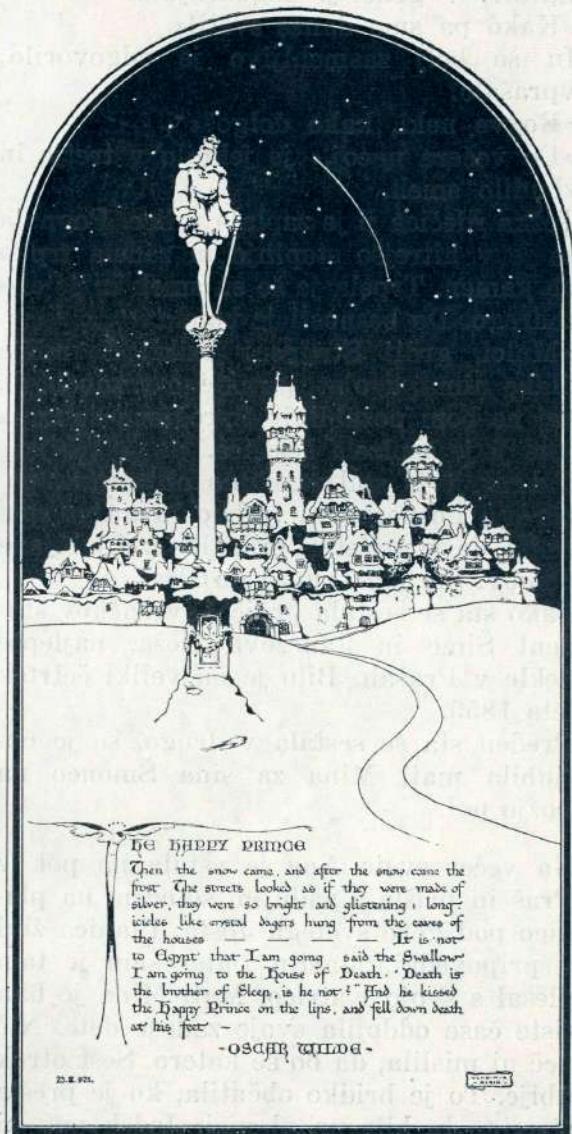
IV. MEGLENICA.

Slovstveni: »Pomembno, zeló pomembno, celó nad vse pomembno je vedeti, da je zložil Simon Jenko kar štiri pesmi pod imenom ‚Meglenice‘, preden je dozorel njegov ‚Korak v življenje‘.«

Časnikar: »Pomembno, zeló pomembno, celó nad vse pomembno je vedeti, da se naš Slovstveni (?) še ni odvadil tujištvu, pa uganja celó na častitega pverca jugoslovanske marseleze račun smešno nemško filologijo. Ne rečemo drugega, nego: *caveant consules!*«

Kaj je sanja in bridkost matere Mine sedem žalosti v Prašah? Sanja in bridkost naše matere sedem žalosti je zgodba dveh dvojčkov, kakor jo je napisal »v poduk starim in mladim, revnim in bogatim« Janez Ziegler, fajmošter pri svetem Tilnu v Višnji gori. Sanja naše matere sedem žalosti: Pavle pastir, Pavle šolar, Pavle desetošolec, Pavle učenik in poglavarski svetovavec, Pavle škof... Mati Mina sedem žalosti v Prašah je rekla: »Šmonca pastir, Šmonca šolar, Šmonca desetošolec, Šmonca mašnik, Šmonca škof...« Ko je njeno hrepenenje dozorelo v cvet, se je rodil Simon Jozipovič.

Sanja in bridkost Simona Jozipoviča, prvega, drugega in petega, je žalost iz meglenice: solnce velikega Šmarna, tegoba mlade krvi, ko je Sorško polje, kakor da je vso noč voglarilo. Nikoli niso cvetja polnejši potoki nagljev, ki lijo z dekliških oken, nikoli ni tegobnejša samotna steza skozi senco od Brega proti Kranju: Simonu iz Praš, Janezovi Neži, ko gresta k zgodnji maši. Sanja in bridkost Simona Jozipoviča je žalost iz abiturija: iz prve sladke svobode, iz sladke bridkosti ob neprestani sanji o neki daljni, ki je Kuraltova Lavoslava pod Turnom in ni, o neki lepi, ki je Neža v vasi in ni, o neki ne-

VLADIMIR KIRIN: ILUSTRACIJA K WILDEJEVEMU SREČNEMU KRALJEVIČU.

poznani, ki je v vsem: pesem, sreča, slava, sestra, mati, idol...

Sanje materine in sanje sinove. Dva sveta. Nikoli se našla ne bosta. Morda vendar. V gomili. V gomili, ki bo preživel a zgodbo o Pavlu Svetlinu in pesem Simona Jozipoviča. Živila, gomila, naše življenje!...